

Всеукраїнська Рада Церков і релігійних організацій долучилася до процесу конституційної реформи та сформулювала свої пропозиції до Основного Закону України.

Підтверджуючи необхідність обов'язкового збереження в преамбулі Конституції України згадки про відповідальність перед Богом в чинній редакції, разом з цим пропонуємо врахувати наступні зміни та доповнення до тексту Конституції України:

1. Частина 1 статті 3 викласти у такій редакції:

„Людина, її життя *від зачаття й до природної смерті*, здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю”.

2. Статтю 12 викласти у такій редакції:

„Україна дбає про задоволення національно - культурних, мовних *та релігійних* потреб українців, які проживають за межами держави”.

3. Частина 1 статті 27 викласти у такій редакції:

„Кожна людина має невід'ємне право на життя *від зачаття й до природної смерті*”.

4. Статтю 31 викласти у такій редакції:

„Кожному гарантується таємниця *сповіді*, листування, телефонних розмов, телеграфної та іншої кореспонденції. Винятки можуть бути встановлені лише судом у випадках, передбачених законом, з метою запобігти злочинів чи з'ясувати істину під час розслідування кримінальної справи, якщо іншими способами одержати інформацію неможливо.

Винятків немає

Щодо гарантії таємниці сповіді
”.

5. Частина 1 статті 24 викласти у такій редакції:

„Громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом. Не

може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та *світоглядних* переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання чи за мовними ознаками”.

6. Статтю 35 викласти у такій редакції:

„Кожен має невід’ємне право на свободу думки, совісті та віросповідання, що гарантує недоторканність сумління в питанні ставлення до релігії, світогляду і віросповідання. Це право включає свободу вільно обирати та сповідувати релігію або не сповідувати ніякої, як одноособово, так і разом з іншими, прилюдним або приватним порядком в навчанні, богослужінні та виконанні релігійних і ритуальних обрядів, незалежно від місця перебування.

Здійснення цього права може бути обмежене законом лише в інтересах охорони громадського порядку, здоров'я і захисту *суспільної моралі* або захисту прав і свобод інших людей *за умови*
необхідності таких обмежень у демократичному суспільстві

Жодна релігія чи *світогляд* не можуть бути визнані державою як обов'язкові.

Церкви та релігійні організації є добровільними об'єднаннями громадян на основі єдиного віровчення.

Держава визнає рівноправність усіх церков і релігійних організацій, які діють на законних підставах.

Церкви і релігійні організації в Україні незалежні від держави, не підпорядковуються державі. Церкви і релігійні організації не втручаються у державні справи і діяльність органів державної влади та місцевого самоврядування. Держава не втручається у діяльність церков і релігійних організацій.

Читайте також: [Суть пропозицій Ради Церков до Конституції України](#)

Відокремлення церков і релігійних організацій від держави жодним чином не означає обмеження або заборону їхньої участі в суспільному житті.

Взаємовідносини між державою та церквами й релігійними організаціями базуються на засадах партнерства та спільної діяльності на благо людини. Церкви та релігійні організації і держава взаємно поважають та визнають компетенції одне одного у їхніх специфічних сферах.

Органи державної влади і місцевого самоврядування сприяють суспільно-корисній діяльності церков і релігійних організацій.

Церкви та релігійні організації вправі засновувати дошкільні, загальноосвітні, позашкільні, професійно-технічні та вищі навчальні заклади зі світською, або конфесійно визначеною системою освіти, за умови їх відповідності державним стандартам освіти.

Ніхто не може бути звільнений від своїх обов'язків перед державою або відмовитися від виконання законів за мотивами релігійних переконань. У разі якщо виконання військового обов'язку суперечить релігійним переконанням громадянина, виконання цього обов'язку має бути замінене альтернативною (невійськовою) службою”.

7. Частина 1 статті 45 викласти у такій редакції:

„Максимальна тривалість робочого часу, мінімальна тривалість відпочинку та оплачуваної щорічної відпустки, вихідні та святкові дні, порядок надання відпочинку для святкування головних свят з відпрацюванням за ці дні віруючим різних віросповідань, а також інші умови здійснення цього права визначаються законом

”

8. Статтю 51 викласти в такій редакції:

„Шлюб – це сімейний союз між чоловіком і жінкою, який ґрунтується на взаємній та вільній згоді. Кожен із подружжя має рівні права і обов'язки у шлюбі.

Батьки зобов'язані утримувати дітей до їх повноліття. Повнолітні діти зобов'язані піклуватися про своїх непрацездатних батьків.

Шлюб, сім'я, дитинство, материнство і батьківство охороняються державою”.

9. Частина 2 статті 64 викласти у такій редакції:

„В умовах воєнного або надзвичайного стану можуть встановлюватися окремі обмеження прав і свобод із зазначенням строку дії цих обмежень. Не можуть бути обмежені права і свободи, передбачені статтями 24, 25, 27, 28, 29, 35, 40, 47, 51, 52, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63 цієї Конституції

”

.

Примітка. Пропоновані новели позначені *курсивом*.

Джерело: [сайт ВРЦіРО](#)

Підписуйтеся на сторінку ІРС в [Facebook](#) і [Twitter](#) – експертний погляд на законодавство і релігійне життя в Україні та світі.

Інститут релігійної свободи, Київ

www.irs.in.ua